Αληθινές ἱστορίες

ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Τρίξανε στὴν ἀρχὴ τὰ τζάμια τῆς πόρτας, ἐτσι που νομίσα τως γινοτανε σεισμος, ἐπηκολουθησε μια ἀνεδεσταση θειαη οπροσιά και στο ἀνοιγμα της φανηκε ἐλουμπη ἡ μουσουδα του Μπάμπη.

Εἰπε ἔνα «μερακαα», που ἑλληνικὰ σημαινει «καλημερα» καὶ χωρις νὰ χασῃ καιρὸ, ἢ νὰ περιμένῃ τὴν ἀσεια μου, ο κυριος ζορικος πλησιασε με ὕφος μελλοντικοῦ δολοφονου καὶ κουνωνιας ἀπειλητικὰ το χέρι του συνέχισε:

—Ε! ρὲ Ἀποστόλη κι' ἂν γίνω καμμια φορὰ εὐνοουμενος. Ἐ! ρὲ κι' αν πετυχω κανενα καλὸ πόστιο σὲ τοῦτο τὸν τόπο!! Καρόλες θὰ φάω Ἀποστολε. Τὸ ἄχτι μου θὰ φυγάω Ἀποστολε Ἀκουουουοῦς; κιω μονομιας ξεφοῦσκωσε σὰν κλαταρισμενη σαμπρέλλα.

"Ηξερα θεσαια ὅτι ἡ ἀπειλή τοῦ Μπάμπη δὲν απευθυνοτανε σὲ μένα, γιατι δὲν εἴχαμε προηγούμενα. Γιὰ καλοῦ καὶ γιὰ κακοῦ ὅμως τραβήχτηκα στὴν ἄκρη καὶ περιμένα νὰ ξεσυμάσῃ γιὰ καλά.

Πράγματι, σὲ λίγο κατέβασε τὴν κουταλα του, στρωθηκε σὲ μιὰ καρέκλα καὶ ἄφισε νὰ τοῦ ξεφύγῃ ἄλλο ἕνα «πφουουουοῦ» συρτὸ μὲ λίγα σάλια τουιη τη φορα, που σημαινε ὁριστικὴ λῆξι τοῦ θυμοῦ του, καὶ ἡ ἡσυχία καὶ ἡ ἡσυχία ἀπεκατεστάθη ξανά.

Δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ τὸν ρωτήσω τι εἶχε γιατὶ ἤξερα. Περιωρίστηκα μόνο νὰ τοῦ πῶ ξερὰ καὶ κάπως χαμογελαστά, γιὰ νὰ μὴν τὸν ἐρεθισω:

—Λοιπὸν Μπάμπη ἀσφαλῶς θὰ ἔρχεσαι πάλι απο τὴν Ἀθήνα;

—Ναί, ἀπήντησε.

—Καὶ θὰ εἴχες πάει γιὰ τὴν γιωστὴ ὑπόθεση;

—Το κατάλαβες Ἀποστολε!

—Λοιπὸν, λοιπόν, πάλι Τζίφος;

—Τζίφος; Τζίφος δὲν λέει τίποτε. "Αστα νὰ πανε στὴν ὀργή. Βαρέθηκα Ἀποστολε, ἀπηυδισα ἀπὸ τοῦτα τὰ σοῦρτα φέρτα τοὺς συχάθηκα καὶ ὅρκο πῆρα νὰ γίνω ἀλλοδαπός!!

—Ἀλλοδαπός; Δηλαδή;

—Δηλαδὴ, ὁ τι δήποτε ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ ὑπήκοος αὐτῶν τῶν ἐπιβλαεῶν ἐντόμων, ποὺ τρυπωμένα ταχυδακτυλουργικὰς σὲ ἐπίκαιρες θέσεις τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ κράτους, ὄχι μόνον δὲν προάγουν ἀλλὰ ἀντιθέτως καθυστεροῦν τὶς δουλειές μας καὶ τορπιλλίζουν τὴν ἐθνικὴν μας προκοπή.

Ἀμάν ἀδερφέ μου, συνέχισε, νὰ ἐξασφαλίσω λίγη ἐτεροδικία, γιὰ νὰ πέση καὶ καμμιὰ καρπαζιά. Ἀλλοιῶς Ἀποστολε τὴν χάνω τὴν ὑπόθεσι αὐτή, κι' ὅποια ἄλλη τύχη στὸ μέλλον.

—Μπάμπη σύνελθε, τὸν διέκοψα, τι εἶναι αὐτὰ ποὺ λές;

—Ἐγὼ σύνελθε; ἀπήντησε, ἐσὺ ξύπνα πτωχὲ καὶ ἀμελητέε ἐπαρχιώτη. Οὔτε ξέρεις ποὺ βρίσκεσαι κακομοίρη μου. Ἄντε καὶ παραπάνω νὰ δῆς. Ἡ μήπως νομίζεις, ὅτι τὴ χώρα μας τὴν κυβερνάνε ὁ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ὑπουργοί του;

—Χά, χά, γέλασα μονόλογα καὶ εἰρωνικά. Ἀμ ποιὸς κυβερνάει Μπάμπη; Ἡ ἀφεντιά σου μήπως ποὺ ἄμα πάσῃ πόστο θὰ φάῃ καρδιὲς καὶ τὰ λοιπά;

Στὸ «καὶ τὰ λοιπὰ» ἀγρίεψε ὁ Μπάμπης σηκώθηκε ἔβγαλε ἕνα ἔγγραφο ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ δείχνοντας μοῦ εἶπε:

—Τί εἶναι αὐτὸ Ἀπόστολε;

—Ὑπογραφὴ Μπάμπη.

—Ποιανοῦ ὑπογραφή;

—Τοῦ ὑπουργοῦ Μπάμπη.

—Ὄχι Ἀπόστολε.

—Τοῦ τμηματάρχη Μπάμπη.

—Τσοῦ, Ἀπόστολε.

—Ἐμ τότε;

—Τοῦ Στέλιου τοῦ Κλωτσοκούδουνου κύριε μποῦφε, δὲν τὴν γνωρίζεις; Τοῦ λεβέντη ποὺ κοροϊδεύαμε στὸ στρατό!!

Αὐτουνοῦ εἶναι καὶ αὐτὸς μᾶς κυβερνάει. Ὁ Στέλιος ὁ Κλωτσοκούδουνος, ποὺ ποιὸς ξέρει, πῶς, πότε καὶ ποιὰ λαθραία χεῖρ τὸν τοποθέτησε ἐκεῖ γιὰ νὰ μὲ βασανίζῃ.

Εἶμαι βέβαιος ρὲ Ἀπόστολε ἔτσι νὰ σὲ χαρῶ πῶς κεῖνος ὁ ὑπουργὸς βέαν δὲ θάχῃ τοῦ τὶ γίνεται μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ ὑπουργεῖο, γιατὶ ἂν εἶχε, ἀπὸ τὶς δέκα φορὲς ποὺ πῆγα στὴν Ἀθήνα κάποια θὰ μὲ λυπόταν καὶ θὰ μὲ δεχότανε. Ἀλλὰ δὲν θαρυέσαι, μὲ τέτοια θὰ ἀσχολοῦνται!

Καὶ εἶναι πάμπολοι αὐτοὶ οἱ χθεσινοὶ εἰσπράκτορες τῆς καρπαζιάς Ἀποστολε, ποὺ αἰφνιδίως καὶ ἀνελπίστως προήχθησαν σὲ πατρίκιους τῆς ἐξουσίας. Εἶναι πολλοὶ οἱ παρφουμαρισμένοι αὐτοὶ κουραμπιέδες ποὺ π.χ. ὁπότε τὰ ψεύτικα χοντρὰ γυαλιά τους καὶ τὸ γυαλιστερὸ γραφεῖο, ποὺ ἀσφαλῶς ἀπέκτησαν μὲ χίλια δυὸ προσκυνήματα κι' ἄλλες τόσες ποτατὲς τρικλοποδιές ἀτενίζουν τὸν ταλαιπωρο κοσμάκι χωρὶς ἴχνος διαθέσεως ἐξυπηρετήσεως.

Ἕνα πράγμα τοὺς τρέφει τοὺς ἐυφλοπόντικες αὐτούς, ποὺ τοὺς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ στέκωνται ὀρθιοι:

Νὰ σὲ βλέπουν νὰ τοὺς παρακαλᾶς. Νὰ σὲ κάνουν νὰ περιμένῃς ὧρες ἀτελείωτες ἀσκοπα καὶ νὰ σφίγγῃς τὰ χέϊλη σου ἀπὸ ἀγανάκτησι, γιὰ νὰ ὀγάλουν τὸ ἄχτι τους, γιὰ νὰ πατσίσουν μὲ ὅσα ὑπέστησαν, γιὰ νὰ χαροῦν σατράπικα τὴν πρόσκαιρη ἐξουσία τους.

Ὅσο γιὰ κεινα ποὺ γίνονται ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα μιὰ καὶ δὲν τὰ ἐλέπουμε περιοριζόμεθα νὰ τὰ ἀναλογιζόμαστε καὶ νὰ κλείνουμε τὸ στόμα.

Γι' αὐτὸ πτωχὲ καὶ ἀνίδεε Ἀποστολε, ὅταν γυρίζουμε ἐμεῖς οἱ Μπάμπηδες ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ξεχνάμε τὴ σωστὴ μας ἀνατροφή.

Γι' αὐτὸ δὲν πετυχαίνουμε ποτὲ καὶ τίποτε ἂν δὲν κουβαλάμε τὸ γνωστὸ «ραβασάκι» γι' αὐτὸ δὲν θὰ δοῦμε ποτὲ προκοπή. Γιατὶ κυβερνάνε τὰ ζούδια μὲ το περιλάμιο τοῦ ἀφένιη τους στὸ λεμό.

Νὰ γίνω λοιπόν, ἢ νὰ μὴ γίνω ἀλλοδαπός;

Ἐκτὸς βέβαια, ἐὰν μιὰ σοφὴ κεφάλα, ἕνας ἀρμόδιος δηλαδὴ, ἀποφασίσει καὶ ἀντικαταστήσει τὶς σημερινὲς αὐτὲς βδέλλες καὶ κολλητσίδες μὲ συνετοὺς ὑπαλλήλους, ποὺ ἢ πολύχρονη πεῖρα τους καὶ ἡ ἀντιμετώπιση χιλιάδων προβλημάτων μᾶς ἐγγυῶνται, ὅτι ἤρεμα ἀπλᾶ καὶ μὲ ἀέρους τρόπους, θὰ σταθοῦν φρουροὶ τῶν δικαίων αἰτημάτων μας καὶ συνετοὶ λειτουργοὶ τῆς κρατικῆς ἱεραρχίας.

—Ὑπάρχει ὅμως αὐτὸς ὁ ἕνας;

Κ. Βρ—ς

Μικρά νέα

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς κατὰ πάντα εὐπρεπεῖς καὶ ὁπωσδήποτε διὰ τῆς ἐμφανίσεώς των τιμῶντας τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν, μεμονωμένους ὁδοκαθαριστὰς τῆς πόλεως.

—Οἱ πρωϊνοὶ συνάδελφοί των ἐντελῶς ἄλλην ὄψιν παρουσιάζουν, προκαλοῦσαν ποικίλα σχόλια ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν.

—Καὶ ἐρωτᾶται: Δὲν νομίζει ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Δήμου, ὅτι, ἰδία ἐνδυμασία θὰ πρέπει νὰ δοθῇ καὶ εἰς τοὺς δευτέρους ἵνα μὴ παρουσιάζεται ἡ ἀθλία αὐτὴ εἰκὼν τῆς ἀνομοιογενειας τῶν τετριμμένων καὶ χιλιοπαλαιωμένων ἐνδυμάτων;

—Καὶ ναὶ μὲν ἡ οἰκονομικὴ ἀντοχὴ τῶν πτωχῶν ὁδοκαθαριστῶν δικαιολογεῖ τὴν σημερινὴν ἐμφάνισίν των.

—Δὲν παύουν ὅμως οὐτοι νὰ εἶναι ὑπάλληλοι μιᾶς πόλεως 120 χιλιάδων κατοίκων μὲ διαρκῶς ἀναπτυσσόμενον τουρισμὸν καὶ ἡ ἐμφάνιάις τους θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος.

—Ἡ ὁδὸς Σωτηριάδου ἀπὸ τὴν Γερμανοῦ μέχρι τῶν σχολείων Βούδ εὑρίσκεται εἰς ἀπερίγραπτα χάλια.

—Δύναται δὲ νὰ παραδληθῇ καὶ νὰ διεκδικήσῃ τὰ πρωτεῖα εἰς πλοῦτον κοτρώνων, ἀπὸ ὁποιονδήποτε κοτσόδρομο, ὁποιουδήποτε ὀρεινοῦ κατοικοχωριοῦ.

—Καὶ ἐπειδὴ εὑρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως ἂς ληφθῇ κάποια φροντὶς διὰ νὰ ἐκλείψῃ τὸ ἄτοπον.

—Δι' ἕναν λόγον ἀκόμη ὅτι εἰς τὴν ἰδίαν αὐτὴν ὁδὸν εὑρίσκεται καὶ ἡ κεντρικὴ εἴσοδος τοῦ Ἀρχαίου Ὠδείου μας.

—Τὸ ὁποῖον ἀρκετοὶ τουρίσται ἐπισκέπτονται συχνότατα κατὰ τὴν ἐδῶ ἀφιξίν τους.

—Ἡ ὁδὸς Γεωργίου Ρούφου, ὡς ὀλιγώτερον κεντρική, εὑρισκομένη μεταξὺ τῶν ὁδῶν Γερμανοῦ καὶ Γούναρη, χρησιμοποιεῖται παρὰ τῶν περισσοτέρων χωρικῶν, οἱ ὁποῖοι εἰσερχονται ἢ ἐξέρχονται τῆς πόλεως.

—Ἀκριβῶς δὲ καὶ πάντοτε μετὰ τὸν πρωϊνὸν καθαρισμὸν τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου ,τὰ ζῶα τῶν χωρικῶν ἀφίνουν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ ὅ,τι ἀπέμεινε ἀπὸ τὴν χθεσινοσβραδυνὴ τροφή των.

—Καὶ ἐἰναι τόσα πολλὰ τὰ ὁπολλείμματα αὐτὰ καθημερινῶς. Ὥστε καὶ ὡς ἐμπορεύσιμα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ θεωρηθοῦν.

—Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀπειλοῦν μὲ τέτανον τὰ πάμπολα παιδιὰ τὰ ὁποῖα διὰ τὸν ἴδιον λόγον, τοῦ ὀλιγώτερον κεντρικοῦ δηλαδὴ, χρησιμοποιοῦν τὴν ὁδὸν αὐτὴν καὶ ὡς γήπεδον ποδοσφαίρου.

—Ἡ δεύτερον καθάρισμα χρειάζεται ἡ ὁδὸς αὐτὴ, ἡ ὁ πρωϊνὸς καθαρισμὸς νὰ γίνεται μετὰ τὴν ἐννάτην πρωϊνὴν.

Ἐργατικὰ ζητήματα

ΝΑ ΚΑΘΙΕΡΩΘΗ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ

ΤΟΥ κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ καθιέρωσις τοῦ ἐργατικοῦ εἰσιτηρίου στὴ σημερινὴ ἐποχή μας καὶ ἰδιαίτερα εἰς τὴν πόλιν μας καθίσταται πλέον ἐπιβεβλημένη καὶ θὰ ἐπιφέρῃ πραγματικὴν ἀνακούφισιν εἰς τὰς ἐργατικὰς οἰκογενείας. Εἰς ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἰσχύει τὸ ἐργατικὸν εἰσιτήριον. Ἡ καθημερινὴ ἐπέκτασις τῆς πόλεώς μας καθιστᾶ ἀναγκαία τὴν μεταφορὰ τοῦ ἐργάτου, δι' αὐτοκινήτου εἰς τὸν τόπον τῆς ἐργασίας του ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὴν οἰκίαν του, δεδομένου ὅτι τὰ ἀκραῖα σημεῖα τῆς πόλεώς μας κατοικοῦνται ἀπὸ ἐργάτας λόγω τῶν μικρῶν ἐνοικίων.

Ἡ καθιέρωσις τοῦ ἐργατικοῦ εἰσιτηρίου θὰ σώσῃ πραγματικὰ καὶ τὰ ἐργαζόμενα παιδιά. Διότι ὡς εἶναι γνωστὸν τὰ παιδιὰ αὐτὰ φοιτοῦν τὸ ὄρθρου εἰς τὰς διαφόρους τεχνικὰς σχολὰς ποὺ εὑρίσκονται σὲ σημεῖα τέτοια τῆς πόλεώς μας ὥστε νὰ καθιστοῦν δύσκολον τὴν μετάβασίν των εἰς αὐτὰς καὶ τὴν ἐπιστροφήν των εἰς τὰς οἰκίας των. Τὸ ἀκριβὲ εἰσιτήριο εἶναι μία αἰτία ποὺ ἀναγκάζει αὐτὰ τὰ ἐργαζόμενα παιδιὰ νὰ μὴ πηγαίνουν τὸ ὄρθρο στὴ Σχολή των καὶ γίνονται ἔτσι οἱ τακτικοὶ θαμῶνες τῶν διαφόρων σφαιριστηρίων ἢ τῶν καφενείων. Ὄχι ὅλο τὸ λέμε «χάλασε» ἡ σημερινὴ Νεολαία. Ὅσο μποροῦμε καὶ ὅτι μέσα διαθέτουμε νὰ τὰ δώσουμε γιὰ νὰ σώσουμε τὰ ἐργαζόμενα νεάτα. Τὸ κόμιστρον διὰ τὴν πόλιν μας εἶναι ἀκριβὸ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ τοιοῦτον τῆς πρωτευούσης. Ἐπεβλήθη δὲ τοῦτο πάλαι ποτὲ ἀπὸ διαφόρους ἴσως τότε δεδικαιολογημένας αἰτιολογίας, ὡς π. χ. ἡ μὴ συνεχὴς πλήρωσις τῶν λεωφορείων δι' ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβατῶν, ἢ ἡ μὴ καταλληλότης τῶν ὁδῶν ποὺ δημιουργοῦσαν φθορὰς εἰς τὰ αὐτοκίνητα. Σήμερα ὅμως ὅλα αὐτὰ δὲν συμβαίνουν διαπὶ καὶ συνεχὴς πλήρωσις τῶν λεωφορείων γίνεται εἰς οἱανδήποτε ὥραν καὶ ἐποχὴν καὶ οἱ δρόμοι τῆς πόλεώς μας εἶναι σὲ πολὺ καλὴ κατάστασι, ὥστε νὰ μὴ δημιουργῆται φθορὰ ὡς πρότερον.

Ἡ καθιέρωσι τοῦ ἐργατικοῦ εἰσιτηρίου θὰ δημιουργήσῃ μεγαλύτερη κίνησι στὰ λεωφορεῖα. Τοῦτο θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν αὔξησι τῶν λεωφορείων. Καὶ ἡ αὔξησις αὐτὴ τῶν λεωφορείων θὰ σημάνῃ ἀπορρόφησιν ἀριθμοῦ ἀνέργων ὁδηγῶν καὶ εἰσπρακτόρων, δοθέντος ὅτι ὁ κλάδος των σήμερα πλήττεται σοβαρῶς ἀπὸ τὴν ἀνεργίαν.

Τὸ δίκαιον τοῦτο αἴτημα τῶν ἐργαζομένων τῆς πόλεώς μας εἶχεθεί βέβαιοι ὅτι θὰ εὕρῃ τὴν συμπαράστασιν τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν λεωφορείων οἱ ὁποῖοι, διότι προέρχονται καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν ἐργαζομένων γνωρίζουν καλὰ τὰς συνθήκας κάτω ἀπὸ τὰς ὁποίας σήμερα ἐργάζεται ὁ ἐργατοϋπάλληλος καὶ τὸ σπουδαιότερο ὅτι τὸ μεροκάματο καὶ ὁ μισθὸς ποὺ σήμερα παίρνει δὲν φθάνει οὔτε διὰ τὴν διατροφήν του.

Ἐὰν παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα οἱ ἰδιοκτῆται τῶν αὐτοκινήτων ἀντιδράσουν τότε ὁ κ. Δήμαρχος, ὡς ἄρχων τῆς πόλεως, ποὺ φιλοδοξεῖ μάλιστα νὰ καινοτομήσῃ πρέπει νὰ υἱοθετήσῃ τὸ ἐκπολιτιστικὸ τοῦτο καὶ δίκαιο αἴτημα τοῦ ἐργαζομένου καὶ ἀς βρομολογήσῃ τέσσαρα αὐτοκίνητα. Τὰ αὐτοκίνητα αὐτὰ ποὺ θὰ ἐργάζωνται πρὸς ὄφελος τοῦ Δήμου Πατρέων θὰ καθιερώσουν τὸ ἐργατικὸ εἰσιτήριο. Ἡ καινοτομία αὐτὴ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ εὕρῃ τὴν θερμὴν συμπαράστασι τοῦ κ. Νομάρχου Ἀχαΐας τοῦ ὁποίου τὸ ἐνδιαφέρον, τὴν στοργὴν καὶ τὴν κατανόησιν ποὺ ἐπιδεικνύει στὰ προβλήματα τῶν ἐργαζομένων, μᾶς δίδει τὸ δικαίωμα νὰ ἐλπίζουμε ὅτι μία ἐκ τῶν δύο εἰσηγήσεων θὰ κάμῃ πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐργατικοῦ εἰσιτηρίου εἰς τὴν πόλιν μας, ἢ τὴν ἔγκρισιν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου ὁρομολογήσεως τεσσάρων αὐτοκινήτων τοῦ Δήμου μὲ ἐργατικὸν εἰσιτήριον. Οἱ ἐργαζόμενοι τῆς πόλεώς μας δικαιωματικὰ ζητοῦν τὸ ἐργατικὸν εἰσιτήριο κατόπιν τῆς ἀφοχῆς τῶν χαριστικῶν καὶ ἄλλων δικαιολογημένων καὶ μὴ ἀνατιμήσεων ποὺ ὑπέστη ἡ χώρα μας τοὺς τελευταίους μῆνες. Δὲν εἶναι περιττὴ ἀπαίτησις τῆς σημερινῆς ἐποχῆς ἡ χρησιμοποίησις τοῦ αὐτοκινήτου ἀπὸ τὸν ἐργατοϋπάλληλο καὶ γιαυτὸ δὲν τοῦ ἀρκεῖ τὸ μεροκάματο ὡς ἐσυνήθισαν τώρα νὰ λέγουμε μερικοὶ. Καὶ ἄλλοτε ἔγραφα: Ἐὰν δὲν ἐφαρμοσθῇ στὴ σημερινὴ ἐποχή μας μία πραγματικὴ κοινωνικὴ πολιτικὴ ἡ ἀνεργεία θὰ αὐξάνεται καὶ ἡ πεῖνα θὰ μαστίζῃ τὸν ἐργαζόμενο.

Στὴν Ἀγγλία τὸ ἐργατικὸ κόμμα εὑρισκόμενο εἰς τὴν ἀρχὴν προέβη εἰς τὴν κρατικοποίησιν ἐργοστασίων τινῶν. Τὸ Συντηρητικὸν Κόμμα τότε κατήγγειλε στὸν Ἀγγλικὸ λαὸ τὸ μέτρο αὐτὸ ποὺ ἔλαβε τὸ Ἐργατικὸ Κόμμα ὡς πρᾶξιν ἀπραγαζομένην τὴν καταστροφὴν τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ. Τὸ Συντηρητικὸ κόμμα ἀνερχόμενον μετέπειτα εἰς τὴν ἀρχήν, ὄχι μόνον διετήρησε τὰς κρατικοποιήσεις τῶν ἐργοστασίων ἐκείνων ἀλλὰ ἤδη ἐπαγγέλλεται καὶ τὴν κρατικοποίησιν ἑτέρων τοιούτων. Καὶ τοῦτο, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ στὴν πραγματικότητα τὰ ζωτικὰ ἐργατικὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα δὲν ἀντιμετωπίζονται ἄλλως, εἰμὴ μόνον μὲ κοινωνικὴ πολιτικὴ διὰ τὸν ἐργαζόμενον.

ΘΕΟΔ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΖΟΤΗΤΕΣ

Νο 4 Μπλόφας

Φουριόζος φωνακλᾶς, ἀγενέστατος, πολυφαγᾶς, ψευταρᾶς. Ἰδοῦ ὁ τέταρτος τύπος μας.

Μπῆκε στὸ γραφεῖο βιαστικός. Αὐτοσυστήθηκε:

—Δυναμικόπουλος, ἐξάδελφος τοῦ ὑπουργοῦ.

—Χαίρω πολύ. Στὴ διάθεσί σας, κύριε Δυναμικόπουλε.

—Ἦρθα γιὰ τὴν ὑπόθεσι τοῦ ἀνεψιοῦ μου...ἀ μιὰ στιγμή....Ἐλα μέσα Τάκη. Μεταφέρω προφορικὴ παράκλησιν καὶ ἐντολὴν τοῦ ὑπουργοῦ νὰ τακτοποιηθῇ τὸ ζήτημα. Πρέπει μάλιστα ἐντὸς τῆς σήμερον νὰ ἐνημερωσω τὸν ἐξαδελφόν μου. Χθὲς βράδυ τρώγαμε μαζὶ σπίτι του καὶ μοῦ εἶπε νὰ τοῦ τηλεφωνήσω σήμερα. Λοιπόν;

—Λοιπόν, ἀγαπητέ μου κύριε Δυναμικόπουλε μὴν πληρώνετε ἄδικα συνδιαλέξεις γιατὶ σήμερα, αὔριο θὰ ἐνημερωθῇ ὑπηρεσιακῶς ὁ κ. ὑπουργὸς ἀφοῦ ἤδη ἐκοινοποιήσαμε τὴν ἀπορριπτικὴν ἀπόφασιν στὸ ὑπουργεῖο. Μὴν κάνετε λοιπὸν τὸν κόπο....

—Αὐτὸ εἶναι δικό μου δουλειά καὶ ξέρω τὶ θὰ κάνω. Δῶστε μου τὸ ὄνομά σας καὶ σὲ μισὴ ὥρα θὰ ἔχετε τηλεφωνικὴ διαταγὴ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκτὸς ἂν τακτοποιήσετε τὸ ζήτημά....

—Τὸ ὄνομά μου δὲν εἶναι ἀπαραίτητο. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ τηλεφώνου ἀναγράφεται στὸν κατάλογο. Περιμένω λοιπὸν διαταγὴν κατὰ ...διαταγήν σας.

—Θὰ ἦταν προτιμότερο νὰ τελειώσῃ ἡ ὑπόθεσις πρὶν πάρω στο τηλέφωνο τὸν ἐξάδελφό μου, γιατὶ τότε ἴσως εἶναι ἀργὰ γιὰ σᾶς. Καὶ μὴν ξεχνᾶτε πῶς ἂν ὑπάρχῃ αὐτὴ ἡ ὑπηρεσία ἀπὸ μένα ὑπάρχει καὶ στὸ χέρι μου εἶναι νά....

—Πολὺ καλά. Θέλετε τίποτ' ἄλλο ἀπὸ μένα; "Αν ὄχι, χαίρετε.

—Θὰ τὰ εἰποῦμε γιὰ νὰ μάθῃς ποιὸς εἶμαι ἐγώ... Πᾶμε Τάκη.

Καὶ ἔφυγε φουριόζος, φωνακλᾶς, ἀγενὴς ὅπως ἦρθε.

—Λοιπὸν τί ἀπέγινε, Κώστα, ρώτησα τὸ φίλο μου. Ἐκεῖνος ἄρχισε νὰ γελάῃ.

—Καθμένε φωτεινέ τὶ ἤθελες νὰ γίνῃ; Ἀπλούστατα μηδὲν εἰς το πηλικον.

—Καὶ ὁ ὑπουργὸς; Δὲν σ' ἐπῆρε τηλέφωνο;

—Ποιὸς ὑπουργός; Ὁ ...ἐξάδερφός του; Μὰ δὲν ἔχουν τόσο στενὴ συγγένεια. Ἡ μόνη σχέσις τους εἶναι ὅτι κι' οἱ δυὸ κατάγονται ἀπ' τὴν Ἑλλάδα..

—Κι' ὁ τύπος μας ξαναφάνηκε;

—Ὄχι βά. Μάλιστα προχθὲς, γιὰ νὰ μὴ συναντηθοῦμε στὸ δρόμο, ὅταν μὲ εἶδε, ἔστριψε ἑκατὸν ὀγδόντα μοῖρες.

—Καλός κι' αὐτός, Κώστα Νο 4 λοιπόν. Κι' ἔχει ὁ Θεός....

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΔΩ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΙ

Τοῦ κ. Τάκη Δ. Γιαννακοπούλου

Ἴσως μερικοὶ ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας νὰ ἐνθυμοῦνται τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν τοῦ νεαροῦ Ἀμερικανοῦ Θῶρ, ὅστις εἶχεν νυμφευθῆ μίαν 17ετίδα Ἀμερικανίδα ὀνόματι Ὑβελιν, ἤτις ὡς ἔγραφον αἱ τότε ἐφημερίδες ἦτο προηγουμένως παλλακὶς ἑνὸς πλουσίου γέροντος. Ὁ γέρων αὐτὸς ἦτο ἐργολάβος πολυκατοικιῶν καὶ οὐρανοξυστῶν τῆς Νέας Ὑόρκης, ἕνα καλοκαιρινὸ βράδυ δὲ ἐβεπνοῦσε μὲ μερικοὺς φίλους του εἰς τὸν ἐξώστην ἑνὸς οὐρανοξύστου, ἐνῶ εἰς μίαν ἄλλην τράπεζαν τοῦ ἰδίου κέντρου ἐβεπνοῦσε ὁ νεαρὸς Θῶρ, μετὰ τῆς 17ετίδος συζύγου του.

Εἰς μίαν στιγμὴν ἐνῶ ἐμιλοῦσε ὁ γέρων Στάμφορ αἰφνιδίως ὁ νεαρὸς Θῶρ ἐσηκώθη καὶ ἐπυροβόλησε εἰς τὴν κεφαλὴν ἐκ τῶν ὀπισθεν τὸν γέροντα Στάμφορ ὅστις ἀπέθανεν. Ὁ Θῶρ ἀμέσως συνελήφθη παρὰ τῶν θαμώνων τοῦ κέντρου καὶ παρεδόθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ἡ καθαρὰ δολοφονία καὶ θὰ κατελήγεν ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἠλεκτρικὴν καρέκλα. Ἡ μήτηρ χηρα Θῶρ πολυεκατομμυριοῦχος τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀντιληφθεῖσα ὅτι ὁ υἱός της, ὁ μοναχογυιός της, δὲν θὰ ἐγλύτωνε ἀπὸ τὴν ἠλεκτρικὴν καρέκλα ἐκάλεσε τοὺς καλυτέρους δικηγόρους τῶν ΗΠΑ μεταξὺ τούτων δὲ καὶ τὸν διασκεκριμένον δικηγόρον Ντόλμας ἐκ Καλιφορνίας. Αὐτὸς κατώρθωσε νὰ πείσῃ τοὺς ἑνόρκους καὶ τὸ δικαστήριον ὅτι τὴν στιγμὴν ποὺ ὁ Θῶρ ἐπυροβόλησεν τὸν γέροντα ἦτο τρελλὸς καὶ παρουσιάσεν ἀπῶδεικτικὰ Ἔγγραφα ὅτι, προηγουμένως ὁ νεαρὸς εἶχε νοσηλευθῆ εἰς Ψυχιατρεῖον. Τοιουτοτρόπως ἠθώωσε τὸν Θῶρ μὲ μόνον ὅρον νὰ μείνῃ εἰς ψυχιατρεῖον ἰδιωτικόν.

Μετὰ τὴν δίκην ὁ δικηγόρος Ντόλμας ἔστειλε λογαριασμὸν εἰς τὴν μητέρα διὰ τὴν παράστασίν του καὶ τὰς ἐνεργείας του 50.000 δολλαρίων, ἀλλὰ δὲν τὰ ἔχάρη διόλου, διότι ὁ Δῆμος τῆς Νέας Ὑόρκης ἐπρεπε νὰ λάβῃ 30,00 δολλάρια ὡς φόρον μεγάλων κερδῶν.

Ὁ γείτων μου, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀποθανὼν Κων. Τ καὶ φίλος μου, ὅστις διέμενεν ἐπὶ 35 ἔτη εἰς τὴν πόλιν Γκρίλεν τοῦ Κολοράδου εἶχε μίαν ἀσφάλειαν ζωῆς, ἥτις ἐλήγεν, ἐκ 10 χιλιάδων δολλαρίων. Ἡ Τράπεζα ὅμως τοῦ ἀπέστειλε λογαριασμὸν ἐξ 7 χιλιάδων δολλαρίων, μὲ τὸ δικαιολογητικὸν ὅτι ὁ Δῆμος τοῦ Γκρίλεϋ ἔπρεπε νὰ λάβῃ 30,00 δολλάρια ὡς φόρον μεγάλων κερδῶν.

Οἱ Ἀμερικανοὶ φορολογοῦν ἀγρίως τοὺς κερδίζοντας πολλὰ καὶ ἀποφεύγουν νὰ φορολογοῦν τὰς πτωχὰς τάξεις. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐλάχιστοι εἶναι οἱ ἀριστεροί. Καὶ τοῦτο τὸ διεπίστωσε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κροῦστεφ κατὰ τὴν πρόσφατον διαμονήν του εἰς Η.Π.Α. λέγοντας ὅτι τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τῶν Η.Π.Α. εἶναι ἀνώτερον ὅλων.

Δυστυχῶς ὅμως εἰς τὴν χώραν μας οἱ κερδίζοντες πολλὰ διαφεύγουν καὶ φορολογοῦνται αἱ πτωχαὶ τάξεις. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἤλθεν εἰς τὴν οἰκίαν μου μία γυνή, ἥτις ἐξελθοῦσα τοῦ Σανατορίου «Σωτηρία», ὅπου ἐνοσηλεύετο ἐπὶ δύο ἔτη καὶ μοῦ εἶπεν μετὰ δακρύων: Τί εἶναι αὐτὸ ποὺ μᾶς ἔστειλεν ἡ Δημαρχία; Ἐγὼ ἡ πτωχὴ νὰ πληρώσω 290 δραχμὰς διὰ παπαιὰ ἀπορρίμματα, ἐνῶ ὁ ἄνδρας μου εἶναι ἄνεργος πρώην πλανώδιος ἀνθρακοπώλης; Εἰς ἐμένα εὑρέθη νὰ στείλῃ ὁ Δῆμος τέτοιον λογαριασμόν; Δὲν πηγαίνει νὰ φορολογήσῃ τοὺς ἰατροὺς μὲ τὰς κλινικάς ὅπου θησαυρίζουν καὶ κτίζουν καθημερινῶς καλλιμαρμάρους κλινικάς; Δὲν πηγαίνει νὰ φορολογήσῃ τοὺς ἱερεῖς οἴτινες εὐποροῦν εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν καὶ κτίζουν καὶ αὐτοὶ οἰκίας;

Τώρα θὰ γράψωμεν καὶ ἕνα δληθινὸν ἀστεῖον: "Ενας γείτων μου τοῦ ὁποίου ἡ οἰκογένεα ἀποτελεῖται ἀπὸ 10 ἄτομα δύο